

ХІІ.

ЗА ГЪРБЪ-ТЪ, РАМЕНА-ТА И ЛАКЕТА-ТЪ.

Много млади момчета ся оставятъ да ходѣтъ наведе- ни, тикать си гърбъ-тъ на възъ, тѣй що-то ги сѣкатъ за старци и за естествено гърба ти; това е много смѣшно.

Също и за овия, кои-то си дигать рамена-та кога нѣкой имъ хортува или си обръщатъ гърбъ-тъ: това го правѣтъ злѣотхранени-тъ дѣца.

Годѣмо здравіе е, кога-то говоримъ или ни го- воримъ да ся опираме на лакета-тъ си, да блъскаме ко- го да е своеволно или да тикаме нѣкого съ рамо-то си, кога ще да хортува. Трѣба, гдѣто и да ся случи да ся отучваме отъ това здравіе.

ХІІІ.

ЗА РЪЦЪ-ТЪ, ПРЪСТИ-ТЪ И НЕКТИ-ТЪ.

Трѣба да си миемъ рѣцъ-тъ сѣкоя сутрена, прѣдъ ѣденіе-то и послѣ, и сѣкога кога-то съ нечисти, зашто- то нечистота-тъ е нетърпима. Не трѣба никога, като ги омиемъ да ги обрѣваме съ дрѣхи-тъ си и съ друго нѣ- кое нѣщо, кое-то не е за тая работа.

Дѣца-та обичатъ да хващатъ съ рѣцъ дрѣхи-тъ си и други нѣща кои-то имъ сѣ угодни; трѣба да имъ не допушаме тоя сѣрбелъ и да ги научимъ да хващатъ еъ очи-тъ си онова кое-то виждатъ.

Трѣба да си даваме рѣка-тъ единъ на другъ са- мо, кога-то сме въ равно състояніе или имаме тѣсно пріятелство: това е знакъ на миръ и благосклонность. Една непростена грубость е да хващаме рѣка-тъ на нѣкой